

Протокол

№

гр. София, 14.12.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 14.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **7024** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 14.00 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Р. Д. П. – редовно призована, за нея се явява адв. П. с пълномощно от днес.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В. С. П. – редовно призован, за него се явява адв. П. с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ Областен управител на област С. – редовно призован, за него - юрк. А. с пълномощно по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата и административната преписка.

АДВ. П. - Поддържам жалбата. Да се приемат доказателствата към административната преписка. Други доказателства няма да соча.

ЮРК. А. - Оспорвам жалбата. Да се приемат писмените доказателства представени с преписката. Няма да соча нови доказателства.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с жалбата писмени доказателства.

ПРИЕМА административната преписка.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. П. – Моля да уважите жалбата и присъдите направените по делото разноски. Представям писмена защита, която моля да вземете предвид. Считаю, че налице е нарушение на международен акт и не е необходимо изобщо да се предявява искане за обезщетяване, тъй като Държавата е погасила свой дълг със стойността на имуществото на бежанците и е поела задължението да ги обезщети.

ЮРК. А. – Оспорвам размера на претендираните разноски предвид Наредба 1 като считам, че по този вид административни дела за защита се дължат 180 лв. Считаю жалбата за неоснователна и недоказана. Моля да имате предвид, че неосновен аргумент е посочена Спогодбата между тогавашната Н. Р. Б. и К. Гърция. Същата урежда различно взаимоотношения и възниква края на XIX век, когато е сключен Парижкия мирен договор. По силата на същата Спогодба за различни периоди, например от 1924 г. български граждани са били изселени принудително от К. Гърция и им е конфискувано ползваното в гръцката държава тяхно имущество. Редът по който е ставало това е удостоверен със съответните документи, налични по преписката. От тях е видно, че за част от имуществото е платено обезщетение, но за друга част обаче, гръцката държава не е изплатила обезщетението. Затова със Спогодбата от 1964 г. тези имуществени задължения се поемат от българската страна. Действащата Конституция няма обратно действие. В този смисъл твърдя, че е налице неприложимост на разпоредбата чл. 5, ал. 4 от Конституцията. Към тогавашния момент е действала Конституцията от 1947 г. По силата на тази Спогодба са издадени облигации, в последствие са изплатени от българската държава през различни периоди от време. Но в самата Спогодба не се третира по какъв начин българската държава ще изплати това дължимо обезщетение. Това е предмет на допълнително уреждане от вътрешното закон ЗОСОИ от 1997 г. и ЗСПЗЗ от 1992 г. където е предвиден реда, начина и формата на обезщетение на такива лица. В този смисъл сроковете, упоменати в закона са преклузивни по отношение на бежанците и самостоятелно се удължава срока само по отношение на тях през 2000 г. Считаю, че от правна гледна точка изводите на административния орган са верни и съобразени с правната норма. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.04 ч.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

